

Nr 209.

Godkänd av första kammaren den 19 maj 1927.

Godkänd av andra kammaren den 20 maj 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av tullverkets utgifts-stater för budgetåret 1927—1928 m. m. jämte en i ämnet väckt motion.

(Statsutskottets utlåtande nr 105.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 4 januari 1927 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1927—1928 har Eders Kungl. Maj:t under sjunde huvudtiteln (punkt 18) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, beräkna det ordinarie förslagsanslaget till tullverket till 15,750,000 kronor.

Sedermera har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 28 januari 1927 dagtecknad proposition, nr 70, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

dels besluta, att antalet ordinarie befattningar jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader skall bestämmas i enlighet med vad av departementschefen förordats,

dels för budgetåret 1927—1928 för tullverket godkänna följande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	518,800
Arvode till tullverkets ombudsman	»	2,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	166,000
Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsanslag</i>	»	37,100

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	10,123,400	
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	140,000	
Arvoden till två laboratorieföreståndare å högst 1,000 respektive 500 kronor, för år räknat ...	kr.	1,500	
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	2,082,000	kr. 13,070,800.

B. Indragningsstat.

Avlöningar till tjänstemän å indragningsstat	kr.	27,550.
--	-----	---------

C. Pensionsstater.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	625,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i>	»	25,000	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	»	13,000	kr. 663,000.

D. Omkostnadsstat.

Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsanslag</i>	kr.	47,300	
Resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	220,000	
Hemliga utgifter	kr.	4,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i>	»	1,716,250	kr. 1,987,550
Summa <i>förslagsanslag</i>			kr. 15,748,900.

dels i riksstaten uppföra ordinarie förslagsanslaget för tullverket till ett mot statens slutsumma svarande belopp av 15,748,900 kronor, att direkt utgå av tullmedel,

dels ock förklara, att sådan å den 31 december 1922 gällande ordinarie stat kvarstående tjänsteman vid tullverket, som ej anmält sig icke vilja övergå på den nya staten, må under budgetåret 1927—1928 komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket Kungl. Maj:t, efter förslag av generaltullstyrelsen, prövar stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller Kungl. Maj:t eljest kan finna skäligt, dock icke i något fall till högre belopp för år räknat än som genom kungörelsen den 22 juni 1923 (nr 444) angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämt.

I sammanhang med Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition har riksdagen till behandling förehaft, bland annat, en inom riksdagen väckt motion (II:282), vari yrkats, att riksdagen i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t ville begära utredning och förslag till 1928 års riksdag angående de grunder, enligt vilka tullstationen i Neder-Kalix kunde tillerkännas tullnederlags- och förtullningsrätt, samt att riksdagen i avvaktan på denna utredning ville avslå Eders Kungl. Maj:ts förslag i förevarande proposition, i vad densamma avser förändring av tullstationen från fast till tillfällig station.

Eders Kungl. Maj:ts i förevarande proposition framlagda förslag i fråga om avlöningsstaten för generaltullstyrelsen grundar sig, enligt vad statsrådsprotokollet utvisar, på ett av 1926 års besparingssakkunniga avgivet betänkande angående personalindragningar i styrelsen m. m. Förslaget utgör alltså ett led i den inom statsförvaltningen under senaste åren bedrivna besparingsverksamheten.

Generaltullstyrelsen.

Då riksdagen förehaft Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag till prövning, har riksdagen till behandling upptagit de särskilda frågorna i den ordning, vari de i propositionen angivits.

Vidkommande då först den i propositionen upptagna frågan om minskning av antalet byråer i generaltullstyrelsen hava — såsom av propositionen framgår — besparingssakkunniga på anförda skäl funnit sig icke nu böra taga slutlig ståndpunkt till detta spörsmål och departementschefen har ävenledes ansett, att ett uppskov med frågan är av omständigheterna påkallat. Jämväl riksdagen ansluter sig till denna mening, då enligt riksdagens åsikt de härför anförda skälen måste anses äga giltighet. Riksdagen förutsätter emellertid, att frågan upptages till förnyat övervägande och underställes riksdagens prövning, så snart vakans uppstår å någon av byråchefstjänsterna i styrelsen.

I fråga om kanslibyråns personal innebär det föreliggande förslaget *dels* uppflyttning av sekreterartjänsten å byrån från lönegraden B 24 till lönegraden B 26, *dels* nedflyttning av registratorstjänsten från lönegraden B 21 till lönegraden B 14, *dels ock* indragning av en kammarskrivartjänst. Beträffande förslaget i förstnämnda hänseende kommer riksdagen att längre fram i denna skrivelse angiva sin ståndpunkt. Vad förslaget i övrigt beträffar, har riksdagen icke funnit skäl till erinran mot detsamma. Vidkommande särskilt frågan om registratorstjänstens placering i lönegrad har riksdagen, med beaktande av de göromål, som påvila innehavaren av tjänsten i fråga, och med hänsyn tagen till att riksdagen godkänt Eders Kungl. Maj:ts förslag om registratorbefattningarnas i departementen placering i lönegraden B 15, i likhet med departementschefen ansett tillfyllest, att denna tjänst hänföres till lönegraden B 14.

Vad härefter personalbyrån angår, består den ordinarie personalen å denna

byrå av — förutom byråchefen — en byråinspektör, en kammarskrivare, ett kanslibitråde och ett skrivbiträde. Härjämte tjänstgör å byrån, enligt vad av propositionen framgår, ännu en ordinarie kammarskrivare med lön från lokalförvaltningens stat.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts, på besparingssakkunnigas betänkande grundade förslag har någon förändring i avseende å denna personals sammansättning och placering i lönehänseende icke ifrågasatts.

Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om arbetskrafterna å nu ifrågasatt varande byrå har icke heller givit riksdagen anledning till erinran.

I fråga om kameralbyrån innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag *dels* genomförandet av viss ändrad arbetsfördelning mellan personalen å byrån, varigenom en revisorstjänst skulle kunna indragas, *dels* utbyte av en sådan tjänst mot en notariebefattning, *dels ock* inrättande av en kanslibiträdets-tjänst med tjänstgöring å det under kameralbyrån lydande centralförrådet, i samband varmed den nu å förrådet tjänstgörande tulluppsyningsmannen skulle återgå till tjänstgöring vid lokalförvaltningen.

Vad Eders Kungl. Maj:t sålunda i överensstämmelse med de besparingssakkunniga föreslagit i fråga om personalsammansättningen å kameralbyrån, har riksdagen funnit sig böra bifalla.

Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om den å revisionsbyrån tjänstgörande personalen, vilket förslag icke innebär någon ändring i fråga om den nuvarande personalsammansättningen, har ej heller föranlett till erinran från riksdagens sida. Beträffande förslaget om uppflyttning från lönegraden B 24 till lönegraden B 26 av sekreterarbefattningen å byrån kommer riksdagen att senare i denna skrivelse yttra sig.

Riksdagen övergår härefter till att angiva sin ställning till Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om revisionsbyråns revisionsavdelning.

Såsom propositionen utvisar, hava besparingssakkunniga föreslagit, att revisionsavdelningens granskningsverksamhet, som för närvarande är i princip avsedd att innefatta en fullständig detaljgranskning av tullverkets räkenskaper i alla delar, skulle omläggas till ett system med allenast stickprovsgranskning och ordnas så, att ett avsnitt av varje tullkammarers räkenskaper minst en gång om året komme att undergå en ingående granskning. I den mån granskningsresultatet beträffande viss tullkammarare därtill gäve anledning, skulle emellertid revisionen kunna utsträckas, så att tullkammararens räkenskaper under en längre tidsperiod underkastades en noggrann kontroll i de delar, i vilka anledning till anmärkning förekommit. Departementschefen har emellertid, med hänsyn till att ett införande av det nya granskningsystemet icke måtte ske på bekostnad av kontrollens effektivitet, i likhet med riksräkenskapsverket ansett, att stickprovsgranskningen borde tillämpas blott i fråga om räkenskapsmaterial, som förut, d. v. s. vid vederbörande lokala tullförvaltning, undergått en fullständig och i övrigt tillfredsställande kontroll. I de fall, där så ej kunde ske, borde enligt departementschefens mening, den av revisionsav-

delningen verkställda granskningen såsom hittills omfatta tullförvaltningsräkenskapsmaterial i dess helhet.

Med hänsyn särskilt till önskvärdheten av att revisionskostnaderna, så långt möjligt är, begränsas, har riksdagen i likhet med departementschefen ansett sig icke böra ställa sig avvisande mot en övergång från nu gällande granskningssystem till en på metodiska stickprov grundad kontroll. Såsom departementschefen påpekat, må givetvis dock icke införandet av det nya granskningssystemet ske på bekostnad av kontrollens effektivitet. Detta synes ej heller bliva fallet vid bifall till vad Eders Kungl. Maj:t härutinnan föreslagit och har riksdagen alltså funnit sig böra bifalla detta förslag. Vad angår Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om personalsammansättningen å avdelningen i fråga, har detsamma icke givit riksdagen anledning till erinran.

Vidkommande härefter revisionsbyråns statistiska avdelning hava de sakkunniga för nedbringande av personalkostnaderna å avdelningen ifrågasatt, huruvida icke det kostsamma extraheringsarbete, som föregår handelsstatistikens sammanställning och som nu utföres centralt å avdelningen ifråga, skulle kunna överflyttas till de lokala tullförvaltningarna, i sammanhang varmed vissa förenklingar i arbetsmetoderna skulle å avdelningen genomföras. Departementschefen har emellertid med tagen hänsyn till de synpunkter, som under frågans remissbehandling framförts, icke funnit tillrådligt att skrida till en så genomgripande omläggning av grunderna för det viktiga handelsstatistiska arbetet, som det av besparingssakkunniga framlagda förslaget innebure, utan att dessförinnan den ifrågasatta nya ordningen blivit mera ingående, än vad hittills varit möjligt, i praktiken prövad. Då det först genom en dylik prövning torde vara möjligt att konstatera, huruvida de på vissa håll befarade olägenheterna av decentraliseringen skola kunna undvikas och särskilt i vad mån de kostnadsminskningar i avseende å statistiska avdelningen, som skulle bliva följden av omläggningen, komma att motvägas av oundgängliga utgiftsökningar vid tullförvaltningarna, har riksdagen i likhet med departementschefen kommit till den övertygelsen, att i avvaktan på sagda prövning den nuvarande organisationen bör tillvidare bibehållas. På sätt departementschefen framhållit, torde under mellantiden ingående försök till utrönande av det föreslagna systemets ändamålsenlighet böra företagas, varvid ock även andra möjligheter till arbetets förenkling och förbilligande böra komma under omprövning.

Vad vidare angår den å tullbehandlingsbyrån tjänstgörande personalen, har Eders Kungl. Maj:t — i överensstämmelse med vad besparingssakkunniga ifrågasatt — föreslagit utbyte av två byrånspektörstjänster (lönegraden B 24) mot kontrollörsbefattningar i lönegraden B 21. Mot förslaget härutinnan har riksdagen icke haft något att erinra. Till förslaget om uppflyttning från lönegraden B 24 till lönegraden B 26 av föreståndaren för det till byrån hörande huvudlaboratoriet återkommer riksdagen senare.

Vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit i fråga om den för tjänstgöring hos kustbevakningsinspektören erforderliga personalen samt beträffande styrelsens vaktpersonal har icke heller föränlett erinran från riksdagens sida.

Såsom förut antytts, har Eders Kungl. Maj:t i den föreliggande propositionen föreslagit, att de båda sekreterartjänsterna hos styrelsen samt den byråinspektörstjänst å styrelsens tullbehandlingsbyrå, vars innehavare vore föreståndare för tullverkets huvudlaboratorium, måtte uppflyttas från lönegraden B 24 till lönegraden B 26. Enligt vad av statsrådsprotokollet framgår, har allmänna civilförvaltningens lönenämnd tillstyrkt uppflyttning av de båda förstnämnda befattningarna samt förklarat sig ej heller vilja motsätta sig, att jämväl byråinspektörstjänsten uppflyttades i lönegrad. Även besparingssakkunniga hava tillstyrkt förslaget härutinnan. Då riksdagen ock för sin del kommit till den uppfattningen, att var och en av dessa befattningar måste anses uppfylla villkoren för en placering i den lönegrad, varom fråga är, har riksdagen jämväl i nu berörda hänseende funnit sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Såsom villkor för ifrågavarande byråinspektörsbefattnings uppflyttning i lönegrad har departementschefen, i överensstämmelse med allmänna civilförvaltningens lönenämnd, ifrågasatt, att tillträdet till befattningen skulle göras beroende av viss förvärvad vetenskaplig högskoleutbildning, dock att en föreskrift härutinnan icke skulle utgöra hinder för den nuvarande laboratorieföreståndaren att innehava befattningen även efter densammas uppflyttning i högre lönegrad. Ett dylikt villkor för befattningens erhållande synes emellertid icke böra oavvisligen stadgas, utan anser riksdagen, att tillträde till befattningen även må böra stå öppen för den, som på grund av praktik och tillräckliga kunskaper i varukännedom och kemi kan anses hava förvärvat sig den för befattningens erhållande nödiga kompetensen.

Vad slutligen angår de av Eders Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna för övergång till den nya personalstaten för generaltullstyrelsen samt beräkningen av de i styrelsens stat ingående anslagsposterna, hava förslagen härutinnan icke givit riksdagen anledning till erinran.

Tullstaten.

Riksdagen övergår härefter till att angiva sin ståndpunkt till de av Eders Kungl. Maj:t i fråga om tullverkets lokalförvaltning framlagda särskilda förslagen.

I propositionen har härvid först till behandling upptagits frågan om indragning eller förändring av vissa tullkamrar och tullstationer. Eders Kungl. Maj:ts förslag utmynnar i *dels* indragning av tullstationen i Neder-Kalix i dess nuvarande form och stationens förvandling till tillfällig station, öppen allenast under seglationstiden, *dels* indragning av tullstationerna i Figeholm, Katthammarsvik, Ljugarn och Rone, *dels ock* under vissa angivna villkor uppehållande på statsverkets bekostnad under seglationstiden från och med år 1927 och så länge sådant finnes erforderligt av en tullstation å Seskarö.

Vad Eders Kungl. Maj:ts nu nämnda förslag beträffar, har i motionen II:282

hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t begära utredning och förslag till 1928 års riksdag angående de grunder, enligt vilka tullstationen i Neder-Kalix kunde tillerkännas tullnederlags- och förtullningsrätt samt att riksdagen i avvaktan på denna utredning ville avslå Eders Kungl. Maj:ts proposition, i vad densamma avser förändring av tullstationen från fast till tillfällig station.

De av Eders Kungl. Maj:t i nu angivna hänseenden framlagda förslagen hava icke givit riksdagen anledning till erinran i annan mån än att riksdagen, med hänsyn till vad i nyssberörda motion anförts och riksdagens vederbörande utskott i övrigt under hand inhämtat, funnit sig för närvarande icke kunna bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag, att tullstationen i Neder-Kalix endast skulle hållas öppen under seglationstiden. Innan slutlig ståndpunkt toges till denna fråga, synes det riksdagen önskvärt, att en förnyad utredning av frågan genom generaltullstyrelsens försorg kommer till stånd. Riksdagen förutsätter, att de önskemål och synpunkter, som i motionen framförts, därvid komma till beaktande.

Vidkommande härefter frågan om tullkamrarnas klassificering grundar sig Eders Kungl. Maj:ts förslag härutinnan på en av generaltullstyrelsen i ämnet gjord utredning. Enligt vad statsrådsprotokollet utvisar, är förslaget uppgjort med ledning av ett poängsystem, enligt vilket varje särskild tullkammare på grund av föreliggande uppgifter angående den totala arbetskvantiteten vid tullkammaren för åren 1923, 1924 och 1925 tilldelats vissa poängtal. Med användande av dessa poängtal har uträknats tullkammarens medelpoängtal för ifrågavarande år. I de fall, då poängsiffrorna ansetts icke giva ett riktigt uttryck åt den bakom desamma liggande arbetskvantiteten, har hänsyn även tagits till vissa supplementära arbetsfaktorer, vilka förmenats icke lämpligen kunna intagas bland dem, efter vilka poängtalen beräknats. De olika tullkamrarnas inbördes ordning ur klassificeringssynpunkt har härigenom kunnat angivas på ett enligt generaltullstyrelsens uppfattning så tillfredsställande sätt, som under givna förhållanden rimligen kunde krävas. Mot det sålunda använda systemet har tjänstgöringskommissionen särskilt anmärkt, att vissa av tullkamrarnas arbetsuppgifter icke kunde jämföras med varandra och att det för den skull vore nästan omöjligt att för sådana arbetsuppgifter finna exponent-siffror, som möjliggjorde en rättvis jämförelse. Departementschefen har i likhet med generaltullstyrelsen visserligen funnit denna anmärkning vara i viss mån riktig, men ock lika med styrelsen ansett det vara uteslutet, att en klassificering skulle kunna verkställas utan hänsyn till arbetsuppgifternas omfattning. På sätt styrelsen framhållit, måste visserligen enligt departementschefens mening bestämmandet av exponent-siffrorna alltid bliva i större eller mindre grad subjektivt, och olika åsikter kunde givetvis alltid göras gällande om berättigandet av de valda siffrorna. Då departementschefen emellertid vid granskning av styrelsens förslag i fråga om val av arbetsfaktorer och deras gruppering ävensom exponent-sättning — vilket förslag uppgjorts i samråd med tre tullförvaltare och i

nära överensstämmelse med tjänstgöringskommissionens förslag — icke funnit anledning att däremot framställa erinran, har departementschefen ansett sig böra biträda förslaget härutinnan.

Även om, på sätt departementschefen, enligt vad nyss nämnts, framhållit, bestämmandet av exponentsiffrorna för tullkamrarnas arbetsuppgifter givetvis kan bliva i större eller mindre mån subjektivt och olika åsikter kunna framföras om berättigandet av de valda siffrorna, har riksdagen dock vid den granskning, riksdagen ägnat det ifrågavarande förslaget, kommit till den uppfattningen, att detsamma är av beskaffenhet att kunna godtagas. Vad särskilt angår de nuvarande klassernas antal, har riksdagen i likhet med departementschefen funnit skäl icke föreligga för ett frångående av den av 1922 års riksdag beslutade indelningen.

I fråga om de olika tullkamrarnas inplacering i de särskilda klasserna har, såsom av statsrådsprotokollet framgår, delade meningar gjort sig gällande. Departementschefen har emellertid på anförda skäl (sid. 105—108 i statsrådsprotokollet) till alla delar anslutit sig till generaltullstyrelsens i ämnet framlagda förslag. Mot den sålunda föreslagna inplaceringen har riksdagen för sin del ej heller funnit något att invända.

Vad härefter angår frågan om tullförvaltartjänsternas lönegradsplacering har departementschefen, i likhet med 1926 års besparingssakkunniga samt vissa reservanter inom allmänna civilförvaltningens lönenämnd, ansett sig icke kunna förorda någon förändring härutinnan. Några nya omständigheter av beskaffenhet att böra rubba den av 1922 års riksdag beslutade lönegradsplaceringen för befattningshavarna i fråga har nämligen synts departementschefen icke hava blivit anförda. I likhet med de besparingssakkunniga har departementschefen ock erinrat, att sagda års riksdag i sin skrivelse nr 276 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av tullverkets utgiftsstater för tiden 1 januari—30 juni 1923 m. m. uttalade, att riksdagen ansåge, att de platser å löneskalan, vilka enligt Kungl. Maj:ts förslag beretts de olika klasserna av tullförvaltartjänsterna, vore väl avpassade efter omfattningen av det arbete och ansvar, som vore förbundna med tjänsterna, samt av arbetets beskaffenhet.

Om också riksdagen icke kunnat undgå att finna skäl föreligga för att åtminstone vissa tullförvaltare beredes en något förbättrad löneställning, har riksdagen emellertid ansett det icke vara lämpligt, att en revidering av tullförvaltarnas löneförhållanden i detta sammanhang vidtages. Enligt riksdagens mening torde ett närmare avvägande av tullförvaltarnas löneförmåner först böra ske i samband med upptagande av frågan om dyrtidstilläggens inarbetande i de fasta lönerna. Riksdagen anser sig sålunda för närvarande icke böra vidtaga ändring i Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Beträffande Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om personalförteckning för lokaltullförvaltningen samt kust- och gränsbevakningen hava förslagen härutinnan icke givit riksdagen anledning till erinran i annan mån än,

att dels såsom följd av riksdagens ståndpunkt till frågan om förändring av tullstationen i Neder-Kalix någon övertalig tullmästartjänst icke kommer att finnas, dels ock att med inrättandet av ordinarie tullvaktjänster vid tullstationen i Nynäshamn enligt riksdagens mening torde böra tills vidare anstå.

Vidkommande slutligen beräkningen av de särskilda anslagen för tullstaten samt av Eders Kungl. Maj:ts framlagda förslag i fråga om indragnings-, pensions- och omkostnadsstater hava denna beräkning och förslagen härutinnan icke föranlett anmärkning från riksdagens sida.

Under återopande av vad sålunda anförts, och då riksdagen i övrigt icke funnit skäl till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, får riksdagen anmäla att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition,

dels beslutat, att antalet ordinarie befattningar jämte de för vederbörande befattningshavare avsedda lönegrader skall bestämmas i enlighet med vad av riksdagen angivits,

dels för budgetåret 1927—1928 för tullverket godkänt följande

Ordinarie stat.

A. Avlöningsstat.

Generaltullstyrelsen.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	518,800
Arvode till tullverkets ombudsman	»	2,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	166,000
Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsanslag</i>	»	37,100

Tullstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	10,123,400
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i>	»	140,000
Arvoden till två laboratorieföreståndare å högst 1,000 respektive 500 kronor för år räknat	»	1,500
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	2,082,000
		<u>kr. 13,070,800.</u>

B. Indragningsstat.

Avlöningar till tjänstemän å indragningsstat	kr.	27,550.
--	-----	---------

C. Pensionsstater.

Pensioner till avskedade tjänstemän, <i>förslagsanslag</i>	kr.	625,000	
Pensioner till avlidna tjänstemäns änkor och barn, <i>förslagsanslag</i>	»	25,000	
Gottgörelse till tullstatens enskilda pensionsinrättning för mistade andelar av avlöning vid vakanta tjänster	»	13,000	kr. 663,000.

D. Omkostnadsstat.

Kostnader för avdömande av tullmål, <i>förslagsanslag</i>	kr.	47,300	
Resekostnads- och traktamentsersättningar m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	220,000	
Hemliga utgifter	»	4,000	
Övriga kostnader för tullverket, <i>förslagsanslag</i>	»	1,716,250	kr. 1,987,550,
<i>Summa förslagsanslag</i>			kr. 15,748,900,

dels i riksstaten uppfört ordinarie förslagsanslaget för tullverket till ett mot statens slutsumma svarande belopp av 15,748,900 kronor, att direkt utgå av tullmedel,

dels ock förklarat, att sådan å den 31 december 1922 gällande ordinarie stat kvarstående tjänsteman vid tullverket, som ej anmält sig icke vilja övergå på den nya staten, må under budgetåret 1927—1928 komma i åtnjutande av tillfälligt lönetillägg till belopp, vilket Eders Kungl. Maj:t, efter förslag av generaltullstyrelsen, prövar stå i lämpligt förhållande till den tjänstgöring, som må komma att krävas av vederbörande, eller Eders Kungl. Maj:t eljest kan finna skäligt, dock icke i något fall till högre belopp för år räknat, än som genom kungörelsen den 22 juni 1923 (nr 444) angående tillfälliga lönetillägg åt viss personal vid tullverket för år 1922 blivit bestämt.

Stockholm den 20 maj 1927.

Med undersätlig vördnad.